

tit. 15 part. 5.—Et an mulier in dote sua præferatur creditor, qui pro emenda re pecuniam suam dedit, vel ob eam reficiendam, et quando non, num. 11. 28 t. 15 part. 5.—Dos si à patre retineatur, uxore mortua, an videatur hæreditatem nomine filiorum adire, n. 4 l. 46 tit. 14 part. 5.—solutio matrimonio in uno casu ad uxorem non redit, et an tunc cedat lucro mariti, vel applicetur fisco, n. 4 l. 50 per text. ibi, t. 14 p. 5.—an applicetur fisco, quando contrahentes matrimonium, sciiebant impedimentum; et quid si adhuc carnalis copula non fuit subsequuta, sed tantum verba de præsentia, n. 4 cum aliis ibi l. 51 ibidem.—Et an tunc si mulier petat dotem sibi restitui, vir excipere possit de jure fisci, ibid. in n. 5.—Dos ex parte viri dicitur titulus onerosus, ex parte verò uxoris dicitur titulus lucrativus, num. 8 l. 7 tit. 15 part. 5.—vel alia res dotalis an possit à muliere alienari, conferendo alienationem in tempus soluti matrimonii, et in quo casu sit, n. 7 in fin. l. 49 tit. 3 part. 6.—materna si retineatur diu per patrem, an per hoc videatur adire nomine filiorum, n. 5 l. 41 tit. 6 part. 6.—Et quando dicatur patrem competenter dotasse filiam, n. 4 l. 5 tit. 7 part. 6.—Dos an debeatur à patre filiae luxuriosæ, quando ante ejus mortem se correxit, n. 7 dict. l. 5 ibi.—an debeatur filiae per fisco dari, quando fiscus in bonis patris sui successit, quia hæreticus erat, n. 2 in fin. l. 7 ibidem.—an possit per filiam peti extraneo hærede instituto, quando ipsa fuit præterita, et nolit dicere nullum testamentum, n. 5 in fin. l. 10 ibi.—Et filia benè potest institui hæres in dote sua, num. 2 l. 5 tit. 8 part. 6.—Et si mulier in dotem dederit rem æstimatam, si postea illa res à marito sibi legetur, an sibi illa debeatur, et etiam illius rei æstimatio, n. 5 quæst. 2 l. 16 tit. 9 part. 6.—Et quid si pro maritanda filio, ei pater nomine dotis ducenta legavit, si ipse postea datis centum illam maritaverit, an filiae detur actio ad residuum, n. 3 quæst. 4 l. 16 tit. 9 part. 6.—Dos qualiter filiabus dari debeat, quando ita fieri præcipitur, ante quam majoria de novo constituitur, n. 3 l. 32 tit. 9 part. 6.—Et an bona subjecta restitutioni possint ex causa dotis alienari, stante expressa testatoris prohibitione, vel ex alia quacumque causa, n. 4 l. 6 tit. 11 part. 6.—Et an feuda vel majoriæ possint in dotem dari, et qualiter, dict. n. 4.—Dos si pereat sine culpa filiae, an tunc sibi imputetur in legitimam, et an pater redotare teneatur, n. 6 cum aliis ibi, quæst. 1 l. 5, et n. 4 tit. 15 part. 6.—Et quid si filia vivo patre decesserit relictis filiis, an dos filiae data computetur filiis in legitimam, dict. n. 6 quæst. 3.—Et an frater teneatur dotare sororem naturalem et legitimam, vel naturalem tantum; et an ex hoc ejus bona vendi possint per tutorem, et quando; et quid in patre, vel in aliis; et an valeat argumentum de alimentis ad dotem, n. 5 l. 10 t. 16 p. 6.—Dotem dare est officium paternum, non maternum, dict. n. 5.—Dos potest per fratrem etiam clericum sorori suæ dare etiam ex redditibus sui beneficii, dict. n. 5 in fin.—debet ab strupatore sine vi mulieri virgini dari, quando soluto matrimonio per blanditias illam seduxit, et in qua quantitate, et qualiter, n. 3 in fin. l. 2 t. 19 p. 7, et n. 1 per text. ibi, in proëmio t. 20 p. 7.

ECCLESIE.—Dos alicujus ecclesie, si de novo constituitur, qualis esse debeat, n. 4 per text. ibi, l. 2 t. 10 part. 1.—potest constitui ecclesie etiam post ipsius consecrationem, et talis hic dotans efficitur patronus aliis concurrentibus, n. 6 in principio, l. 1 tit. 15 p. 1.—Et si in dotem detur res, in qua fuit inchoata præscriptio interrumpatur, n. 5 l. 8 tit. 29 part. 5.—Et an idem sit dicendum in bonis paraphernalibus, dict. n. 5.

REVERTIT, vel REDIT ad mulierem, vel ad alium.—Dos an debeat reverti ad mulierem, de adulterio per sententiam condemnatam, si probet maritum suum postea fornicasse, et an officio judicis, et an possit etiam petere redintegrationem matrimonii, num. 5 quæst. 3 l. 8 tit. 2 part. 4.—data mulieri ab extraneo, si ipse illam sibi reddi non stipuletur, soluto matrimonio pertinebit ad mulierem, num. 4 l. 8 tit. 14 part. 4.—à patre filiae data, si filii non supersint, an ad patrem pertineat soluto matrimonio, num. 4 l. 50 per text. ibi, t. 14 p. 4.—à patre data stipulando illam sibi reddi matrimonio soluto, si filia post emancipetur, an et patri debeatur, n. 2 l. 50 per text. ibi, tit. 14 part. 4.—si promittatur ab extraneo alicui mulieri, et ei detur simpliciter, ad quem revertetur matrimonio soluto; quod cum multis extensionibus et limitationibus, vide per n. 6 l. 50 t. 14 part. 4.—ab extraneo detur pro muliere sub stipulatione reddendi, non addito sibi vel mulieri, cui reddenda sit dos, n. 8 dict. l. 50 ibi.—Et quid sit dicendum, si extraneus stipuletur dotem sibi aut mulieri reddi, vel sibi, vel cui de jure debetur, ibi.—Dos si ab extraneo detur sub pacto sibi reddendi soluto matrimonio, an ipse habeat tacitam hypothecam pro dotis restitutione, ibi, n. 9.—ad mulierem reddi debet matrimonio soluto, sive res immobiles in dotem datæ perierint culpa viri, vel si existant, secus sine ipsius culpa, n. 4 l. 34 tit. 11 part. 5.—sive in rebus immobilibus, sive mobilibus, vel in juribus data sit, intra quantum tempus reddi debeat soluto matrimonio, ibi n. 1 et 2.—Et an interim quòd dos uxori reddatur, si pauper sit, ab hæredibus mariti alii debeat, ibi n. 5.—Et an annus, qui datur à jure ad dotis restitutionem, habeat locum, quando à principio intervenit expressa stipulatio reddendi, ibidem.—Et an talis dilatio habeat locum in extraneo dotante, et stipulante dotem sibi reddi, ibidem.—Et quid si dos legetur uxori per maritum, an tunc habeat locum talis dilatio, quæ ad restituendum datur, ibi n. 5.—Dos si detur ab extraneo, et paciscatur sibi restitui soluto matrimonio, an ipse in bonis mariti habeat tacitam hypothecam, n. 2 l. 25 tit. 15 part. 5.—solutio matrimonio ad uxorem non reddit in uno casu, et an tunc cedat lucro mariti, vel applicetur fisco, n. 4 l. 50 per text. ibi, tit. 14 part. 5.—Et an tunc si mulier petat dotem sibi restitui, vir excipere possit de jure fisci, n. 5 l. 51 tit. 14 part. 5.

PERDIT MULIER.—Dotem perdit mulier propter adulterium, et etiam donationem propter nuptias, n. 4 per text. ibi, l. 12 tit. 9 part. 4.—Et contractus dotis est de jure gentium, diciturque contractus innominatus, et nemo sine dote contrahere præsumitur, n. 2 in proëm. tit. 11 part. 4.—Dotem amittit uxor si committat adul-

terium, et quid si ille qui dotem reddit, stipulatus sit illam sibi reddi, n. 4 l. 25 tit. 11 part. 4.—an perdat mulier quæ scienter cum hæretico vel proditore contraxit, n. 3 l. 2 tit. 2 part. 7.—Dos uxoris an capiatur propter viri sui prodicionem, n. 5 l. 2 per illum text. ibi, tit. 2 part. 7.—Dotem amittit uxor adultera, et quando, n. 3 cum aliis ibi l. 13 per illum text. tit. 17 part. 7.—amittit mulier uxorata, si ad infidelitatem transeat, et in quo plus puniatur, n. 2 et 5 l. 6 per textum ibi, tit. 25 part. 7.

PARVA, vel MAGNA.—Dos parva non dicitur, quæ sufficit ad congruum victum et vestitum; honorabilia tamen matrimonia honorabilem requirunt victum, n. 5 in proëmio tit. 11 part. 4.

SUB CONDITIOE DATA.—Dos data sub conditione, scilicet, ut mulier teneatur se alere, et liberos suos, an valeat datio, num. 2 l. 4 tit. 11 part. 4.—De hoc vide supra in verbo **REDIT, vel REVERTITUR.**

PROFECTITIA, vel ADVENTITIA.—Dos ad hoc profectitia dicitur, numquam attenditur, an filia sit in patris potestate, vel avi, sit vel non emancipata, n. 4 l. 2 t. 11 part. 4 per text. ibi.—Et an tunc dicatur dos largo modo profectitia, vel strictè, ibidem.—Dos data à patre propter benemerita, an dicatur profectitia, vel adventitia, ibidem.—Et quid sit pater retinebat bona adventitia filiae, si illam dotat, videatur dotare de propriis bonis, vel ipsius filiae, n. 2 l. 2 tit. 11 part. 4.

AB EXTRANEO DATA.—Dos data mulieri ab extraneo, si ipse illam sibi reddi stipuletur soluto matrimonio, pertinebit ad mulierem, n. 4 l. 8 tit. 11 part. 4.—Et an istud procedat, si iste extraneus, qui dotem promissit nullam ei habeat affectionem, sitque quantum ad illum incerta persona, dict. n. 1 ibi.—Et quid si iste extraneus sit negotiorum gestor mulieris; an tunc dotare illam videatur ex bonis suis, ibid.—Dos si detur ab extraneo, quia pater erat absens, vel detentus in carceribus, an postea ab illo illam possit recuperare, ibi.—Dos ab extraneo pro muliere data, an ab ipso repeti possit, si nuptiæ non sequantur, n. 5 l. 11 tit. 11 part. 4.—si promittatur per extraneum marito mulieris, an agat maritus tantum, vel etiam mulier, num. 6 l. 30 tit. 11 part. 4.—si promittatur, ab extraneo alicui mulieri, et ei detur simpliciter, ad quem revertetur matrimonio soluto; quod cum multis extensionibus et limitationibus, vide in dict. n. 6.—mulieri data per extraneum, an illa moriente dos debeatur filiis illius matrimonii ex tacito pacto, licet ipsi non sint hæredes matris, n. 7 l. 50 tit. 11 part. 4.—si ab extraneo detur pro muliere, sub stipulatione reddendi, non addito sibi vel mulieri, cui reddenda sit dos, ibi n. 8.—Et quid sit dicendum, si extraneus stipuletur dotem sibi, aut mulieri reddi, vel sibi vel cui de jure debetur, dict. n. 8 dict. l. 50 ibi.—Dos si ab extraneo detur sub pacto sibi reddendi soluto matrimonio, an ipse habeat tacitam hypothecam pro restitutione dotis, ibi n. 9.—Et an annus qui datur à jure ad dotis restitutionem, habeat locum quando à principio intervenit expressa stipulatio reddendi, n. 5 l. 31 tit. 11 part. 4.—Et an talis dilatio habeat locum in extraneo dotante, et stipulante dotem sibi reddi, ibidem.—Et si pro dotan-

da puella ab extraneo dos promittatur, an talis datio revocetur per supervenientiam liberorum, n. 5 l. 8 t. 4 part. 5.—Dos si detur ab extraneo, et paciscatur sibi restitui soluto matrimonio, an ipse in bonis mariti habeat tacitam hypothecam, n. 2 l. 25 tit. 15 part. 5 ad fin.

CONSTITUITUR.—Dos an possit constitui de rebus immobilibus minoris sine judicis consensu, solo consensu tutoris interveniente, n. 4 l. 14 tit. 11 part. 4.—constitui potest in rebus mobilibus, vel immobilibus minoris, et an in immobilibus, quæ servando servari possunt, ibi n. 2.—constitui potest in debito uxoris, et cujus expensis debet exigi debitum in dotem datum, n. 2 per ibi, leg. 13 ibidem.—potest dari in rebus mobilibus, quas maritus vendere potest quando servando servari non possunt, solvet tamen æstimationem, n. 5 l. 2 t. 14 part. 4.

ÆSTIMATA.—Dos quando dicitur æstimata tali æstimatione quòd faciat emptionem, et an ambo debeant consentire, n. 4 l. 16 tit. 11 part. 4.—si fuerit æstimata in plus quàm valet, æstimatio non tenet, et dolus emendandus est, ibidem per n. 2 per text. ibi.—Dos si æstimata tradatur, an tunc si maritus velit eam reddere in eadem bonitate, an sit audiendus, vel ad æstimationem tunc teneatur, n. 2 l. 18 ibi.—Et quid sit dicendum, si res æstimetur postea matrimonio constante, ibidem ad fin.—Dos æstimata ut semper cognoscatur deterioratio sua, an si pereat, sit periculo mulieris vel viri, n. 2 l. 19 tit. 11 part. 4.

AUGETUR.—Dos an augeatur, si maritus duplam consecutus fuit propter evictionem, et an talis dupla pro dote habeatur, num. 5 l. 18 tit. 11 part. 4.—Et quando dotans ad istam duplam teneatur, ibidem.—Et an valeat pactum, ut etiam res æstimata in dotem data pereat periculo mulieris, ibi dict. n. 5.—Dos augeatur ex fructibus rei dotalis, si à marito ante nuptias percipiantur, n. 2 l. 25 tit. 11 part. 4.

SI DILAPIDETUR, vel MARIUS VERGERIT AD INOPIAM.—Dos si à marito dilapidetur, qualiter tunc uxori consulatur, n. 4 l. 29 tit. 11 part. 4.—Et quid si sit lusor, ibi n. 2.—Quod procedit si dos consistat in rebus mobilibus, vel immobilibus, ibi n. 5.—Et an maritus vergens ad inopiam evitet dotis restitutionem, si præstet cautionem idoneam; et an hoc sit in arbitrio judicis, vel ipsius mulieris, ibi n. 4.—Quod tamen de satisfactione non procedit, ubi notoriè constat de ipsius dilapidatione, ibidem.—Dos an possit à marito matrimonio constante peti, si sine sua culpa ad inopiam pervenerit, n. 6 l. 29 tit. 11 part. 4.—Quod procedit, etiamsi maritus esset et pauper tempore contractus matrimonii, ibidem.

ADDUCITUR AD COLLATIONEM.—Dos an debeat ad collationem adduci, et quando, ut inter fratres dividatur, et qualiter, n. 5 cum aliis ibi, et n. 6 l. 3, et gloss. l. 4 tit. 15 part. 6.—ab avo paterno nepti data, an dicatur profectitia, et an imputetur filiae in legitimam, dict. l. 6 quæst. 2.—Et quid si filia vivo patre decesserit relictis filiis, an dos filiae data computetur filiis in legitimam, dict. num. 6 quæst. 3.—Dos patri data pro filii matrimonio, an per ipsum ad collationem cum fratribus adduci debeat, gloss. l. 6 per text. ibi, tit. 15 part. 6.

DOTANS, an et quando terneatur ad duplam, n. 51. 18 tit. 11 part. 4.

DUBIETAS legis in suo sensu præbet justam ignorantiae causam, n. 1 in fin. l. 20 tit. 1 part. 1. De hoc vide in verbo **DUBIUM**.

DUBITANS æquiparatur ignoranti, n. 51. 50 per text. ibi, tit. 14 part. 5.

DUBIUM, quod in contractibus, vel ubicumque evenit, à quibus et qualiter declarari debeat; vide plura per gloss. l. 2, 3, 4, 5 et 6 cum sequentibus, tit. 53 part. 7.

DUBIUS an cogatur litem contestare, n. 5 in principio, l. 5 tit. 10 part. 5.

DUCTUS cum dignitate, si simul cum territorio alicui detur in feudum, an in eo hæres succedere possit, n. 15 l. 6 tit. 26 part. 4.

DUCE, de hoc vide in verbo **DUX**.

DUELLUM quod permittit consuetudo generalis, an sit illicitum, et an victus possit castigari etiam in duello moribus approbato, n. 8 l. 8 tit. 14 part. 5.—ex maxima causa potest permitti de licentia superioris, dict. l. 8 tit. 14 part. 5.—an in terris saltem non subjectis ecclesiae, sustineri debet, et hodie debeat permitti, et an sit in usu, n. 1 in proœmio, t. 4 p. 7.—Et in duellis arma debeant esse paria, et non à reptatu, sed à Principe nominari debeant, n. 1 l. 2 tit. 4 part. 7.—Et an qui elegerunt viam duelli, possint de communi assensu pœnitere, n. 2 dict. l. 2.—Et an duellis debeat æqualitas servari, et an reptatus, vel reptans parem dare possint, n. 4 et 2 l. 5 ibi.—Duellum an debeat continuari, si bellantes se non vicerint, neque unus alterum superare possit, n. 1 l. 5 per illum text. tit. 4 part. 5.

DUAS Missas potest Clericus in una die ex causa dicere, n. 1 l. 49 tit. 4 part. 1.—Duæ sententiæ, an faciant consuetudinem validam, n. 8 l. 5 tit. 2 part. 1.—Duas Missas non potest Clericus in una die dicere, etiam ex necessitate in uno casu, n. 4 l. 50 tit. 4 part. 1.—uxores habere non licet, estque peccatum contra naturam, num. 1 l. 2 tit. 6 part. 2.

DUO patroni si in unum præsentandum consenserint, an unus ex eis postea possit variare alium præsentando, n. 5 l. 7 tit. 15 part. 1.—Imperatores simul esse non possunt, n. 9 l. 1 tit. 1 part. 2.—simul nati, quis eorum ad regnum, seu ad majoriam admittatur, n. 18 l. 2 tit. 15 part. 2.—simul aliquid facientes, quis eorum præmium habere debeat, per num. 1 l. 7 tit. 27 p. 2.—rei debendi quando constituantur, et ad quid obligentur, et quando in solidum, vel pro parte, et qualiter se obligent: et alia in ista materia tractantur per gloss. l. 10 et 11 per illas l. ibi, tit. 12 part. 5: de hoc vide in verbo **FIDEJUSSOR**.

DUPLUM solvere, si res evincantur ab emptore, est consuetum poni in omnibus venditionibus, et quid si in venditione de duplo non sit dictum, et an simplum jam datum computetur in duplum, n. 12 l. 56 tit. 18 part. 5.—Duplam si sit consecutus vir propter evictionem rei dotalis, an illa dotem augeat, n. 5 l. 18 tit. 11 part. 4.—Et an ad hoc, ut ista dupla habeat locum, debeat ipsa in casu evictionis à dotante promitti, ibid.—Et an venditor ad duplum teneatur emptori, à quo res

empta evincitur, quando à principio se non obligavit expressè, vel an veniat ex natura contractus, n. 8 l. 52 per text. ibi, tit. 5 part. 5.

DUX non potest legem concedere, n. 21. 12 t. 1 p. 1.—unde dicatur, et quod sit ejus officium, n. 6 l. 11 t. 1 part. 2.—Et an in ista dignitate possit aliquis jure hæreditario succedere, n. 1 l. 12 tit. 1 part. 2.—Duces, neque cudere monetam, neque legitimare, neque alia regalia facere possunt; et quid si Rex illud sibi concedat, n. 4 dict. l. 12 ibi.—et alii domini terrarum, leges facere non possunt, neque statuta sine populi consensu, et quomodo hoc procedat, n. 5 per text. ibi, dict. l. 12.—exercituum, an possint aliquem condemnare in territorio alieno, in quo residet, n. 5 l. 16 tit. 9 p. 2.—sunt illustres, n. 5 l. 3 tit. 14 part. 4.

E

EADEM res propter temporum diversitatem potest virtus esse, vel non, n. 4 l. 11 tit. 1 part. 4.—Ebrietas, an et quando sit peccatum mortale, n. 2 l. 56 t. 1 p. 1, et ibi vide n. 5.—Ebrietas ubi regnat, ibi nullum est secretum, n. 1 l. 6 tit. 7 part. 2.—Ebrietas, an et quando ebrium excuset à pœna, n. 7 l. 5 per text. ibi, tit. 8 part. 7.—an excuset blasphemum, et qualiter, num. 1 in proœmio, tit. 28 part. 7.

EBRIUS, an sicuti furiosus sive demens matrimonium contrahere impediatur, n. 5 l. 6 tit. 2 part. 4.—dum in ebrietate durat, testamentum facere non potest, et furioso æquiparatur, n. 5 l. 13 tit. 1 part. 6.—Ebrii sunt infames, n. 2 l. 12 tit. 7 part. 6.—Ebrius si delinquat, an et qualiter puniatur, n. 7 l. 5 tit. 8 part. 7.—aliquem occidens qualiter puniatur, n. 7 l. 5 tit. 8 part. 7.—si blasphemaverit, an puniatur, et qualiter, n. 1 in proœmio, tit. 28 part. 7.

ECCLESIA.	Præscribit, vel præscribitur contra eam.
Utitur.	Recipiens mutuum.
Tenetur ad solutionem, vel non.	Dans, vel succedens in concessa, vel donata alicui.
Concessa, vel donata alicui.	emphyteusim.
Erigitur, seu fundatur de novo.	Destructa.
Consecrata, vel consecratur.	Transfertur de loco ad locum.
Interdicta.	Dotatur.
Reconciliatur.	Vendere tenetur, vel subvenire.
Polluta.	Restituitur.
Defendit ibidem confundentes.	Succedens privato.
Alienat, vel non.	Instituta hæres.
	Substituitur.
	Punitur.

ECCLESIA si dubitetur, an consecrata, vel non, qualiter consecrari iterum debeat, gloss. final. l. 5 t. 4 p. 1.—Ecclesiae cum consecrantur, quæ ungi debeant, gloss. l. 16 tit. 4 part. 1.—Ecclesia est hodie in quarto tempore, n. 9 l. 40 tit. 5 part. 1.—ratione peccati in quibus criminibus se intromittat, gloss. l. 58 tit. 6 part. 1.—potest revocare clericum de monasterio, si enormiter ex eo lædatur, n. 1 l. 10 tit. 7 part. 1.—quando dica-

tur in totum pertinere ad jus monachorum, n. 4 per text. ibi, l. 23 tit. 7 part. 1.—quæ prior fuerit Romæ, n. 4 in proœmio, tit. 10 part. 1.—quid, et quotuplex sit, et quid sub nomine Ecclesiae comprehendatur, num. 1 et 4 per text. ibi, l. 1 tit. 10 part. 1.—ad hospitalitatem non tenetur, quamdiu fuerit in paupertate, nec tenebitur jura Episcopalia solvere, n. 1 l. 2 tit. 10 part. 1.—et ejus turris potest fortificari pro defensione populi contra infideles, n. 2 l. 8 ibidem.—vetus habere debet omnes decimas, sicuti habebat ante ædificationem secundæ ecclesiae, n. 6 l. 6 tit. 10 part. 1.—à quibus reficienda sit, et an redditus deputati ad hoc in ornamentis, vel aliis possint consumi, n. 1 l. 11 tit. 10 part. 1.—est idem quod libertas, estque legitima mater omnium, et ultimum refugium oppressorum, n. 1 in proœmio, tit. 11 part. 1.—orare debet pro Regibus, et omnibus viventibus; ibidem in n. 2.—sine domini apprehensione acquirit sibi possessiones, et an in ea transeat quasi dominium, et Publiciana, n. 12 l. 1 tit. 11 p. 1.—qualiter subjecta sit religiosis de novo eam construentibus, n. 2 et 5 cum aliis ibi, l. 5 tit. 12 part. 1.—simpliciter monachis concessa, qualiter illis concessa videatur, et quo jure, n. 7 cum aliis ibi, dict. l. 5.—monachis concessa, an videatur concessa facultas cognoscendi in causis criminalibus, dict. n. 7.—cui à defuncto aliquid relinquitur, dare debet duas quartas ex tali relicto, unam ecclesiae parochiali, aliam Episcopo, et quam prius, n. 11 l. 5 tit. 15 p. 1.—potius tenetur subvenire parochianis suis, quam extraneis, n. 4 in fin. l. 1 tit. 14 part. 1.—magis subjacet fraudibus, quam minores, n. 2 l. 2 tit. 14 p. 1.—an possit alienare rem sibi traditam cum pacto ne alienetur, et quando, n. fin. l. 2 tit. 14 part. 1.—an debeat solvere tributum, si constructa sit in loco tributario, n. 4 l. 1 tit. 15 part. 1 in fin.—ædificata de pecunia simoniaca, an debeat demoliri, n. 5 in fin. dict. l. 1 ibi.—non aggravatur ex multis patronis, n. fin. per text. ibi, l. 12 t. 15 part. 1.—alicui data in commendam per Episcopum, an ipse Episcopus possit illam sibi tollere, quando voluerit, n. 9 l. 4 t. 16 p. 1.—Et quid si talis commendatarius habeat aliam ecclesiam, seu beneficium, ibidem.—Ecclesia est omnium mater legitima, estque ultimum, et supremum refugium oppressorum, n. 1 in proœmio, t. 18 part. 1.—quando possit inducere bellum contra infideles, n. 2 in proœmio, part. 2.—Et potest invocare brachium sæculare contra impios christianos, ibi n. 4.—Ecclesia habet utrumque gladium, et gladius materialis manu Regum exercetur; et quos effectus habeat habere jurisdictionem in habitu, licet non in actu, n. 5 in proœmio, 2 part.—est mater conservans, non generans, n. 6 post principium, in proœmio 2. part.—tenetur contribuere ad expeditionem contra incursantes et damnificantes terram in suo transitu, n. 1 l. 4 tit. 19 part. 2.—an possit petere, quod sententia contra eam lata rescindatur, etiamsi transiverit in rem judicatam, si de novo instrumenta reperiat, n. 9 l. 19 tit. 22 part. 5.—Et intra quantum tempus istam restitutionem petere debeat, ibidem in n. 11 et 12.—Ecclesia si habens prælatum sit legitime citata, si non comparet, an teneat

processus, et sententia, et quid in minore, et republica, n. 5 l. 1 tit. 25 part. 5.—et Civitas æquiparatur regulariter, d. n. 5.—si sit domina alicujus terræ, an possit ibi greges suas immittere ad pascendum, et quando, n. 9 l. 9 tit. 28 part. 5.—an desinat esse sacra, si ab inimicis fidei occupetur, n. 8 l. 15 tit. 28 part. 5.—an possit super rebus suis servitutem imponere, sine licentia Papæ, vel Episcopi, et an contra eam talis servitus possit præscribi, et quando, et per quantum tempus, n. 1 l. 7 tit. 29 part. 5.—si petat executionem vigore instrumenti, per quantum tempus contra eam juri exequendi præscribatur, n. 1 l. 22 tit. 29 part. 5.—Ecclesiae turris, vel ejus domus, an possit capi, et in fortalium, deduci pro defensione reipublicæ, n. 2 l. 15 tit. 31 part. 5.—Et si præscribatur servitus contra ecclesiam, quale tempus in hoc desideretur, n. 7 l. 15 tit. 31 part. 5.—Ecclesia, et juxta ecclesiam sicuti juxta palatium Principis ædificare non licet, n. 2 l. 24 tit. 32 part. 5.—et ad opus ipsius quarta decimarum, et aliarum oblationum de jure esta deputata, servabitur tamen in hoc consuetudo, ibi n. 4.—Et an redditus deputati ad fabricam possint expendi in ornamentis ecclesiae, ibi in fin.—Et an laici ad ecclesiae refectio-nem teneantur, ibid.—Ecclesia non se intromittit, neque judicat de occultis, n. 16 in proœmio 4. part.—Licet ecclesiae constitutio ista occulta bene liget, ibi in fin.—Ecclesia inquirere debet, an subsit aliquid impedimentum in matrimonio contrahendo, vel in jam contracto, n. 7 l. 1 tit. 3 p. 4.—an teneatur emere unum de servis, qui matrimonium contraxerunt, si domini in diversis degunt provinciis, ut ipsi simul vivant, n. 4 l. 2 tit. 5 part. 4.—loquens de filiis, non videtur sentire de bastardis, n. 5 in proœmio, tit. 15 part. 4.—an ponendo amittat jus, quod habet in filiis natis ex ministris suis, ut tales sint servi ejus, n. 1 l. 2 t. 21 part. 4.—si construi mandetur ab uno ex dominis alicujus rei communis in re, quam ipsi communem habent, an alius socius compellatur vendere partem suam ad hoc faciendum, n. 2 l. 2 t. 22 p. 4.—quod jus habeat in libertis suis, facto vel non facto testamento, n. 2 l. 10 tit. 22 part. 4.—Et si ecclesiae facta sit injuria, an Papa illa judicare possit, n. 8 l. 5 t. 24 p. 4.—Ecclesia quando reinfudationem facere vult, an illam debeat facere intervenientibus eisdem solemnitatibus, quæ in aliis alienationibus rerum ecclesiae intervenire solent, et quid si reinfudatio in descendentes fieri debeat, n. 4 in princ. l. 5 tit. 26 part. 4.—ad reinfudationem non tenetur in duobus casibus, etiam neque in descendentes feudatariis mortui, ibidem.—an astringatur jure feudorum in eo quod successio in feudo sit in omnibus descendentes perpetua, n. 7 per text. ibi l. 6 tit. 26 part. 4.—depositum in ea factum reddere tenetur, ac si alius recepisset, n. 1 per text. ibi, l. 7 tit. 3 part. 5.—an obligetur ad restituendum depositum factum in præsentia prælati, vel capituli, ibi n. 2 dict. l. 7.—Et quid si depositum fiat apud sacristam, qui ad hoc non est deputatus, sed tantum ad custodiam vasorum, ibidem.—Ecclesiae facta donatio sub modo, favore ipsius in dubio non censetur modus adjunctus ut causa finalis, n. 1 l. 6